

I a vegades ens en sortim

Intentem trampejar per ser persones dignes/ el pare modèlic que volen les filles

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=LN9tXPN0y3U>

Provem d'encaixar en escenes boniques,
en ports de diumenge farcits de gavines,
en grans sobretaules on els avis canten,
en nits vora el foc abraçats a una manta.
Es tracta de ser els simpàtics del barri,
els que ballen i ballen fins que els músics parin
i irrompre arrogants lluint les millors gales
en discos, amb dones, amb feines estables.

I a vegades ens en sortim.
I a vegades ens en sortim.
I a vegades una tonteria
de sobte ens indica que ens en sortim.
I a vegades una carambola
de sobte ens demostra que ens en sortim.

Intentem encaixar en el retaule magnífic
dels que van pel món amb posat monolític,
i afronten la vida mirant-la a la cara
i un dia, contents, compren flors a sa mare.
Intentem trampejar per ser persones dignes
el pare modèlic que volen les filles,
el de la veu greu, el de la mà forta,
que paga un vermut i que arregla una porta.
I després tancar els ulls i sentir el món en calma,
hi ha dos ocellets fent piu-piu dalt d'un arbre,
havent enllestit un gran epitafi
que arranqui somriures a tots els que passin.

I a vegades ens en sortim.
I a vegades ens en sortim.
I a vegades una tonteria
de sobte ens indica que ens en sortim.
I a vegades una carambola
de sobte ens demostra que ens en sortim.

I a vegades ens en sortim.
I a vegades ens en sortim.
I a vegades una tonteria
de sobte ens indica que ens en sortim.
I a vegades ens baixa la verge
i de sobte ens revela que ens en sortim.
I a vegades contra tot pronòstic
una gran bestiesa capgira allò que crèiem lògic,
tot fent evident que, per un moment, ens en sortim.

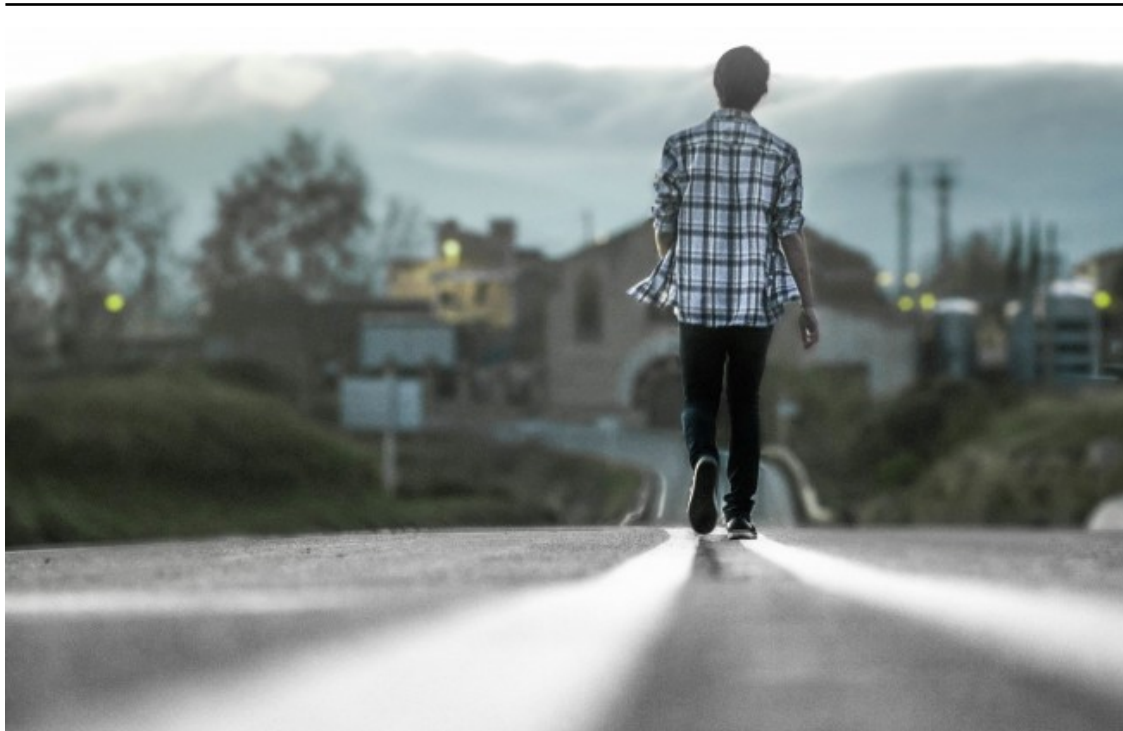

Foto: Elías Ruiz Monserrat